

[Grünbaum.]

Her var også lidt om skatteomlægning. Det har vi heller ikke set noget af i forbindelse med dette forslag.

Politiken skrev mandag den 20. april til regeringen: Kom nu til fornuft og udsæt denne afgørelse. Kolding Folkeblad siger det samme. Det vil måske ikke undre så mange, at Fyens Tidende også siger det, men jeg vil gerne citere, hvad Fyens Tidende skrev den 22. april. Der står her i den ledende artikel:

„Træffes beslutningen på nuværende tidspunkt, demonstrerer regeringspartierne, at argumenter ikke tæller, og de fraskriver sig væsentlig indflydelse på samfundsøkonomien i et år, der skal være valg.“

Må jeg også lige citere et par ord fra den ledende artikel i Berlingske Tidende om „skydeteltet“; det var altså rettet mod kildeskatten, men vender sig nu mod regeringen. Her siger lederskribenten:

„Folketinget er blevet forvandlet til et skydetelt, hvor politikere fra alle partier søger at bilde sig selv og andre ind, at de kender den trækprocent, hvormed kildeskattegeværet skal affyres for til næste år at ramme centrum på en skydeskive, som befinder sig et ukendt sted. Det er skud i blinde — og det kan kun skyldes et fantastisk held, hvis man sigter så godt, at der bliver en bamse eller dukke at vinde“.

Det er vel det, regeringen vil. Den håber på, at den har ramt rigtigt med denne procent og så også kan vinde den fornødne stabilitet i økonomien ved at gennemføre det.

Men må jeg minde om, at formanden for det økonomiske råd, professor Anders Ølgaard, har kaldt den fremgangsmåde, som regeringen nu følger, for åndssvag. Det var et stærkt udtryk, men det er altså ham, der har brugt det.

Jeg kan også minde om, at en af vores mest fremtrædende datalogifolk, professor Naur, meget skarpt i Politiken onsdag den 22. april har sagt, at det ikke var en rimelig fremgangsmåde, regeringen her bejente sig af.

Der er næppe tvivl om, at man kan slå fast: der er ingen saglig begrundelse for, at man vil gennemføre udskrivningsprocenten på nuværende tidspunkt. Jeg mener, det er

vigtigt, både af hensyn til hele folketingets arbejde og af hensyn til, at man kan få det bedste og mest saglige grundlag for fastsættelsen af udskrivningsprocenten, at man ikke gør det, man vil gøre nu. Jeg er noget forbavset over, at finansministeren med sin lange parlamentariske praksis — vi ved jo alle sammen, at det er hans store interesse, hvad der foregår i folketinget og i hele det parlamentariske liv — vil være den finansminister, der på så usagligt grundlag i virkeligheden sætter folketinget ud af spillet. Man kan sige, at det er oppositionen, der bliver sat ud af spillet. Ja vel, regeringspartierne kan jo gøre det, de vil, de har flertallet, men jeg mener, når jeg siger, at folketinget bliver sat ud af spillet, dette, at folketinget, og det gælder også regeringspartierne, ikke har fået det saglige grundlag for at kunne tage stilling til det. Det er for os det væsentlige: at der ikke er et sagligt grundlag i dette øjeblik for at tage stilling til dette. Der er også et hensyn til borgerne, som må tælle. Det er urimeligt over for borgerne, at man skyder i blinde og fastsætter procenten på denne måde.

Man har talt om, at der var et hensyn til udlandet, der var et hensyn til kronen, der var et hensyn til, at udlandet ikke fik mere mistillid til kronen. Det har vi hørt i udvalget, og det hørte vi vist også under førstebehandlingen her. Det er rigtigt, at der under denne regering er opstået en vis mistillid til kronen, det kan man vel ikke nægte, og til dansk økonomisk politik i det hele taget. Det er jo beklageligt. Men jeg kan ikke forestille mig, fordi man her i folketinget valgte en anden procedure og ventede med at fastsætte udskrivningsprocenten til engang i begyndelsen af oktober, at det på nogen som helst måde ville påvirke udlandets tillid eller ikke-tillid til dansk økonomi og til den danske regering. Jeg tror tværtimod, hvis man endelig skal tale om en virkning her; at det, regeringen nu gør ved to måneder — ikke engang det — efter finanslovens vedtagelse at komme med en ny stor skatteforhøjelse, momsforhøjelse, det øger mistilliden. Man skaber simpelt hen en mistillid. Udlandet siger: hvad er det for et land, hvor regeringen gang på gang, efter at man har vedtaget finansloven — det skete sidste år, og det skete forrige år igen — kommer med et eller andet, som pludselig allige-